

Huzur evinde huzur arayan ünlü şair ve romancı Şükûfe Nihal, küçüktekin odasında 4,5 yıldır yarıdan ayırmadığı iki arkadaşla birlikte değnekleri arasında gülüşerek resin çekti.

1967
Şimdi Neredeler, Ne Yapıyorlar?

Şair Şükûfe Nihal Çile Dolduruyor

Bir zamanlar Atatürk'ün sofrasında ve salonunda güzide bir mevkii olan şair ve yazar Şükûfe Nihal iki yıldır bir huzur evinin tek odasında koltuk değnekleri ve şiirleri arasında küskün bir hayat yaşıyor.

RÖPORTAJ: CENGİZ YARBAĞ — FOTOĞRAFLAR: KUTLU ERTUNA

HUZUR EVİ ilk bakışta insana hakikaten huzur veren bir yer. Geniş bir beşçe ile çevrili. Beyaz boyalı, iki katlı evin kapısını açıp girdiğiniz zaman, tam karşınıza rastlayan müracaat bürosundaki yaşlı memur:

— Kimi istiyorsunuz? diye soruyor.

— Şükûfe Nihal Hanımı, dedik.

— Randevunuz var mıydı? diye ikinci bir soru daha sordu.

Randevumuz yoktu. Haber verilmedi istedik. Yaşlı memur:

— O zaman biraz bekleyecekmişiz, haber göndereyim, diyerek yardımızların den birini koşturdu. Ve hemen ekledi:

— Eğer gazeteci iseniz Şükûfe Nihal Hanımın alileri kabul edeceğinizi hiç zannetmem. Çünkü hastalık ve düşünce son zamanlarda onu çok çöktürdü. Morali bozuk. Kimse ile tek kelime konuşmuyor.

Şükûfe Nihal Hanımın, «Bizimle ancak yemekten sonra görüşebileceği» haberi geldiği zaman müracaat memuru, kısa sorularla kendisi için gerekli etah-kikarı yapıpı bitirmişti bile... Ve gelen müspet cevap karşısında «Şanzımsı var mı?» demekten kendini alamadı.

ŞİMDİ NEREDEYİZ...

Bir zamanların ünlü kadın şairi ve kısa romanlar yazarı, şimdi Bahçelievler'deki «İstanbul Huzur Evi»nin 5 nu-

maralı odasında kalıyor. Dalma kapalı tuttuğu odasından içeri girer girmez önce karyolasına dayalı bir çift koltuk değneği göze çarpıyor. Sonra da devrinin güzel kadınlarından biri olarak gösterilen Şükûfe Nihal'in şimdiki pehresi ile karşılaşıyorsunuz... Başucunda bir Birinci paket, elinde 99'luk respi ile yatağında dik durmaya ve gülümsemeye çalışarak «Hiç geldiniz» diyor. Ama, muhakkak ki hayatından memnun değil. Şimdiki durumu onu son derece köşem-ser yapmış. Belki de Atatürk'ün sofralarının 1 numaralı kadınına sızma çökerten de bu...

İki yıl önce bir zamandan beri huzur evinde kaldığını söyleyen Şükûfe Nihal'in koltuk değneklerine muhtaç olması tam 4,5 yıllık bir mazide dayanıyor. Bunları anlatırken:

— Son yıllarda çok, ama pek çok ıstırap geçtim, daha doğrusu çektiğim, demekten kendini alamıyorum. Kendisini bu duruma getiren o mantık kaza ise hâlâ bir kılıba gibi hafızasında.

1962 senesinde Kadıköy Selâmiye-me'de başına gelmiş. Yürüyüşü çok sevmiş. Ve bir yaz günü koca koca karşından karşıya geçerken düşmüş.

— 66 yaşında olmama rağmen dinçtim, diyor, iki genç yardım etmek istadılar. Kendime güvendiğim için razı olmadım. Ama sol bacağıma bir bıçak saplanmış gibiydi. Hastaneye kaldırdılar. Uzun faalalarla her biri 4,5 saat süren 4 ameliyat geçirdim. Acım sonsuzdu. Doktorlar iyileşeceğimi söylediği halde, sol ayağım 4 santim kısa ve çarpık kaldı. Beni ıstırap çektiye çektiye bu hale getirdikten sonra rahat bıraktılar.

NE YAPIYOR?

Huzur Evinin en eski müptetisi Şükûfe Nihal, 5 numaralı odasında bir karyolası, komodin, iki sandalyesi, gardrob ve 2 yıl önce zamandır kullanıldığı eşyaları ile kalıyor. Bir de küçük, tahta bir baxul içinde son 4,5 yılının gelişmelerini saklıyor.

— Elime kâğıdı, kalemi alıyorum. Bir şeyler yazmak istiyorum, ama işte hep-

si gördüğünüz gibi yarım kalıyor, diyor.

Bavulun içi parça parça kâğıtlarla dolu. Şükûfe Nihal'in eski yazı ile yazdığı şiirleri. Ama hiç biri retaz görmemiş.

— Eski gibi değilim, kısa zamanda bıkeyorum, diyor.

Üzerinde ıstırap çeliği bir şiirini, hepünden ayrı saklamış, yazdığına altında. Adı: «Çile»...

— Son olarak iki şiir yazdım zaten.

«Çile» bir bakıma benim şimdiki hayatımı da anlatır, onun için ayrı bir önem veriyorum, diye anlatıyor.

Şükûfe Nihal Hanımı: «Her sağlam insan iki, üç gün aç, suuz kalabilir, fak-kin gılsiz sasa» diyen ünlü Fransız şairi Charles Baudelaire'e adanmış «Çile» si-ri. Hayat okuyucuları için de son dört dörtlüğünü okudu.

Müzik sesleri, rüya...

Sesim sanam sanam,

Silim, apar, gider...

Ürperim kuyuları

Hayat cıvıltısından,

Birden söyler nağmeler...

Bir yıldız güler başı

Sizi güler ardından,

Rüğe alır koparın,

Kenadım parça parça;

Ufuklar duman duman;

Umutlar kâler yarım...

İşıl işıl kılarda

Geshler yanar renk renk;

Bir kumalda bir beki...

Sular başı coşar da

Ersen dalgaları renk

Baldıfım, tek bir inci!

Sarımsı kollorına

İbrizinden güler;

Düğüm düğüm dolayık

Bu bir kara seveda ki,

Ölüm yoluna sürer...

Kurtulamaz bir çuk!

71 yaşında kadın şair ve yazarımızın şu andaki hali hakikaten «çile». Onun bütün amacı da günlerini gözlerden uzak geçirmesi ve ıstırapından kimsenin haberdar olmaması...

VE... 35 YIL

ÖNCE...

Küküne bağlı, milliyetçilik yönünden kuvvetli olduğunu söyleyen yazar, uzun yıllar önce İstanbul ve Ankara salonlarını en çok araması kadındı. Şiirleri ve güzellikleriyle dikkati çekti. Bundan yanı sıra edebî hüviyeti onu Atatürk'ün sohbetlerinde başlıca isimlerinden biri durumuna getirmişti. Yanda, Şükûfe Nihal'in 35 yıl önce ve en popüler günlerinde çekilmiş bir fotoğrafı görüyorsunuz.

Huzur evinde huzur arayan ünlü şair ve romancı Şükûfe Nihal, küçük odasında 4,5 yıldır yanından ayırmadığı iki arkadaşı koltuk değnekleri arasında gülümseyerek resim çekti.

Şimdi Neredeler, Ne Yapıyorlar?

Şair Şükûfe Nihal Çile Dolduruyor

Bir zamanlar Atatürk'ün sofrasında ve salonunda güzide bir mevkii olan şair ve yazar Şükûfe Nihal iki yıldır bir huzur evinin tek odasında koltuk değnekleri ve şiirleri arasında küskün bir hayat yaşıyor.

RÖPORTAJ: CENGİZ YARBAĞ - FOTOĞRAFLAR: KUTLU ERTUNA

HUZUR EVİ ilk bakışta insana hakikaten huzur veren bir yer. Geniş bir bahçe ile çevrili. Beyaz boyalı, iki katlı evin kapısını açıp girdiğiniz zaman, tam karşınıza rastlayan müracaat bürosundaki yaşlı memure:

— Kimi istiyorsunuz? diye soruyor.

— Şükûfe Nihal Hanımı, dedik.

— Randevunuz var mıydı? diye ikinci bir sual daha sordu.

Randevumuz yoktu. Haber verilmesini istedik. Yaşlı memure:

— O zaman biraz bekleyeceksiniz, haber göndereyim, diyerek yardımcılarının birini koşturdu. Ve hemen ekledi:

— Eğer gazeteci iseniz Şükûfe Nihal

Hanımın sözleri kabul edeceğini hiç zannetmem. Çünkü hastalık ve düşünce son zamanlarda onu çok çökertti. Morali bozuk. Kimse ile tek kelime konuşmuyor.

Şükûfe Nihal Hanımın, «Bizimle ancak yemekten sonra görüşebileceği» haberi geldiği zaman müracaat memuresi, kısa sorularla kendisi için gerekli «tahkikatı yapıp» bitirmişti bile... Ve gelen müspet cevap karşısında «Şansınız varmış!» demekten kendini alamadı.

ŞİMDİ NEREDE?...

Bir zamanların ünlü kadın şairi ve kısa romanlar yazarı, şimdi Bahçelievler'deki «İstanbul Huzur Evi»nin 5 numaralı odasında kalıyor. Daima kapalı tuttuğu odasından içeri girer girmez önce karyolasına dayalı bir çift koltuk değneği göze çarpıyor. Sonra da devrinin güzel kadınlarından biri olarak gösterilen Şükûfe Nihal'in şimdiki çehresi ile karşılaşıyorsunuz... Başucunda bir Birinci paketi, elinde 99'luk tespihi ile yatağında dik durmaya ve gülümsemeye çalışarak «Hoş geldiniz» diyor. Ama, muhakkak ki hayatından memnun değil. Şimdiki durumu onu son derece kötümser yapmış. Belki de Atatürk'ün sofralarının 1 numaralı kadını süratle çökerten de bul...

İki yılı aşkın bir zamandan beri huzur evinde kaldığını söyleyen Şükûfe Nihal'in koltuk değneklerine muhtaç olması tam 4,5 yıllık bir maziye dayanıyor. Bunları anlatırken:

— Son yıllarda çok, ama pek çok ıstırap çektim, daha doğrusu çektiler, demekten kendini alamıyor. Kendisini bu duruma getiren o menhus kaza ise hâlâ bir kâbus gibi hafızasında.

1962 senesinde Kadıköy Selâmiçeşme'de başına gelmiş. Yürüyüşü çok severmiş. Ve bir yaz günü koşa koşa karşıdan karşıya geçerken düşmüş.

— 66 yaşında olmama rağmen dinçtim, diyor. İki genç yardım etmek istediler. Kendime güvendiğim için razı olmadım. Ama sol bacağıma bir bıçak saplanmış gibiydi. Hastaneye kaldırdılar. Uzun fasılalarla her biri 4,5 saat süren 4 ameliyat geçirdim. Acım sonsuzdu. Doktorlar iyileşeceğimi söylediği halde, sol ayağım 4 santim kısa ve çarpık kaldı. Beni ıstırap çektire çektire bu hale getirdikten sonra rahat bıraktılar.

NE YAPIYOR?

Huzur Evinin en eski müşterisi Şükûfe Nihal. 5 numaralı odasında bir karyolası, komodini, iki sandalyesi, gardırobu ve 2 yılı aşkın zamandır kullandığı eşyaları ile kalıyor. Bir de küçük, tahta bir bavul içinde son 4,5 yılının çizitirmelerini saklıyor:

— Elime kâğıdı, kalemi alıyorum. Bir şeyler yazmak istiyorum, ama işte hepsi gördüğünüz gibi yarım kalıyor, diyor. Bavulun içi parça parça kâğıtlarla dolu. Şükûfe Nihal'in eski yazı ile yazdığı şiirleri. Ama hiç biri retuş görmemiş.

— Eskisi gibi değilim, kısa zamanda bıkıyorum, diyor.

Üzerinde ısrarla çalıştığı bir şiirini, hepsinden ayrı saklamış, yastığının altında. Adı: «Çile»!...

— Son olarak iki şiir yazdım zaten.

«Çile» bir bakıma benim şimdiki hayatımı da anlatır, onun için ayrı bir önem veriyorum, diye anlatıyor. Şükûfe Nihal Hanım: «Her sağlam insan iki, üç gün aç, susuz kalabilir, lâkin şiirsiz asla» diyen ünlü Fransız şairi Charles Baudelaire'e adanmış «Çile» sini. Hayat okuyucuları için de son dört dörtlüğünü okudu:

Müzik sesleri, rüya...
Sezerim zaman zaman,
Silinir, uçar, gider...
Ürperirim kuşların
Hayat cıvıltısından,
Birden söner nağmeler...
Bir yıldız güler bazı
Sisli çöller ardından,
Rüzgâr olur koşarım.
Kanadım parça parça;
Ufuklar duman duman;
Umutlar kalır yarım!...
Işıl ışıl sular da
Cevherler yanar renk renk;
Bir kumsalda bir bekçi...
Sular bazı coşsa da
Etsem dalgalarla cenk
Bulduğum, tek bir inci!...
Sarılmış kollarıma
İbrişimden çileler;
Düğüm düğüm dolaşık
Bu bir kara sevda ki,
Ölüm yoluna sürer,
Kurtulamaz bir âşık!...

71 yaşında kadın şair ve yazarımızın şu andaki hali hakikaten «çile». Onun bütün amacı da günlerini gözlerden irak geçirmesi ve ıstırabından kimsenin haberdar olmaması..

VE... 35 YIL ÖNCESİ...

Köküne bağlı,
milliyetçilik yönünün
kuvvetli olduğunu
söyleyen yazar, uzun
yıllar önce
İstanbul ve Ankara
salonlarının en
çok aranan
kadınıydı. Şıklığı
ve güzelliğiyle
dikkati çekerti.
Bunların yanı sıra
edebi hüviyeti onu
Atatürk'ün
sohbetlerinin
başlıca simalarından
biri durumuna
getirmişti. Yanda,
Şükûfe Nihal'in
35 yıl önce ve
en şöhretli
günlerinde
çekilmiş bir
fotoğrafını
görüyorsunuz.

